

where there is familiar, familial vision
the mnemonic journey becomes manifest.
some times necessitate a deficiency in sight,

about the one that is long gone.

şasıbakşası (trompe-l'oeil

)

iki dayım varmış;

büyük olanı ortalıkta bir varmış bir yokmuş,

fırası bir fırlamaymış, gözlerden uzak.

küçüğü ise ben çocukken açık denizlerde kaybolmuş,

bermuda şeytan üçgeninde.

adı da denizmiş.
gelgitle gelecekmiş gibi,

fotoğraflarda beliren yüzü hep gözümüzde tutmuş,

anımsandığı haliyle,

ama hep başka suretlerde.

as a captive of the accursed share of vision,

from lightness into the night

un-arriving

circling, at times deviating from / and getting lost in i

psychically most vulnerable, physically disoriented

around and in-between

against the fallacy of knowing

, arriving as such

with haptic happenstance
eye roll over, and fancy a clean-shaven face
in-between uncle's sandwiched metal with bark.

J pricks the family album's intelligible crust
with makeshift bodies,
wandering around,
in non-places
in fine

found photographs;

years of un-seen, non-verbal accretions castoff as street debris

loosely bound, so that the receptors always remain accessible

transformed into faceless portraits, exposed with a stimulant desire, not of optics or reality

a palimpsest of non-sight

rotting sun

growing trees

algermon e.

¹ Karanlık bir günde, etrafında fır döndüğüm bir sokak sonunda önümde beliren bir evin içinde aramadığım bir kayıp buldum, daha önce fotoğraflarda bakıp göremediğim ama bana tesir eden belirsizliklere işaret eden. İlhamını Jesse Gagliardi'nin *UNOCCUPIED 2: Family Portraits* (2016) sergisindeki 'dayı' adlı yapıttan alan serbest geçişli bu metin, hayatıma hiç dahil olma fırsatı bulamayan dayıların varlıklarının belirsizliğiyle beraber farklı coğrafyalardaki hayaletlerini içinde barındırır.